

szereket elrabolta. A rabló-karaván csak akkor hagyta el a falut, mikor a szőlő-hegyről megérkezett két hegyőr közüjük lött, s közülök néhányat megsebesített.

— **Az utcák locsolása.** A rendőrség meghagyta a háztulajdonosoknak, hogy a kánikula beálltával a házuk előtt a járdát locsoltassák, hogy a nagy meleget legalább részben enyhítsék. A locsolást elmulasztó háztulajdonosokat a rendőrség pénzbírsággal sújtja. Szerencsájük különben, hogy a tegnap kerekedett hirtelen záporosó olyan alaposan végezte el ezt a dolgot.

— **Gyilkos asszonyok.** Bábony borsodmegyei községben Lacza Mihály kerülő nejének viszonya volt Petrás Lajos urasági kocsisal. A hűtlen asszony anyja mindenképpen gyámoltotta a szerelmeseiket és így a féltékeny férjnek csak tegnap nyílt alkalma az asszony hűtlenségéről meggyőződni. Éppen akkor ért haza este, a mikor ott volt Petrás is, de az asszony elrejtette a legényt. Lacza Mihály csak akkor tudta ezt meg, mikor a kocsis már messzire járt a csőszháztól. Erre haragjában a feleségét is, meg az anyósát is alaposan elverte. A két megvert asszony ezt nem hagyta bosszulatlanul. Lacza éjszakára az udvaron aludt. A két asszony baltákkal felfegyverkezve meglepte az alvót s először a saját felesége mért egy csapást a fejére. A megütött ember felugrott, de abban a pillanatban az anyós is lecsapott a fejére, mire az megtántorodott és összeesett. Ekkor aztán a két bestiális asszony addig verte fejbe az eszmélet nélküli embert, amíg meghalt. Reggel nagy jajveszékkel futottak a majorba, hol azt adták elő, hogy Laczát valaki agyonverte az éjszaka. A csendőrséget nyomban értesítették az esetről, mely a nyomozás során kiderítette, hogy a gyilkosságot a két asszony követte el, az értelmi szerző pedig Petrás Lajos volt. A két asszonyt Petrással együtt letartóztatták.

— **Körözött sikkasztók.** A lemergi rendőrség táviratban értesítette a kassai rendőrkapitányságot, hogy Motyka János rzeszovi születésű, 43 éves postakihordó 2 drb. 7120 koronát tartalmazó pénzeslevelet elsikkasztott és megszökött. — A saazi rendőrség táviratozza a kassai rendőrkapitányságnak, hogy Krausz Ferencz 17 éves irodai gyakornok 8000 koronát sikkasztott és onnan ismeretlen helyre szökött.

— **Porács veszedelme.** Az Igló mellett levő Porácson e hó 19-én állítólag gyújtogatás következtében tűz ütött ki, mely csakhamar 15 házat, számos mellék- és gazdasági épületet hamvasztott el. A kár meghaladja a 60.000 koronát.

— **Nyári korcsolyázás.** A dobsinai jégbarlang látogatóinak vasárnap délelőtt igen érdekes látványosságban volt részük. Az európai izléssel és komforttal berendezett barlangtelep agilis bérlője, Fejér Endre, a barlang nagytermében pompás jégpályát létesített, a melyen, míg a barlangon kívül forrón tűzött le a júliusi nap sugara, villamos világítás és zeneszó mellett vígan folyt a korcsolyázás. Vagy harmincan korcsolyáztak a simára gyalult jégen. Szébbnél-szebb mutatványok váltották fel egymást. Meszléry Tivadar, Paikovits Adolf műkorcsolyázók, Lyka Károlyné, továbbá Markó Miklós és Erdélyi László hirlapírók jégkerítővel, csárdással, nagy mazural, holdgúrással gyönyörködtették a közönséget, mely az egész Tátravidékről száznál több kocsin érkezett a barlangtelepre. A barlangot, mely a maga nemében páratlan természeti látványosság, ez alkalommal sok

külföldi, főként porosz turista is megtekintette. A bérlő a nyári korcsolyázásra meghívta a fővárosi sajtó képviselőit, akiknek fogadása körül Horváth János és Sztankovits Károly dobsinai tanárok is buzgólkodtak.

— **Automobil közlekedés a Tátrában.** A közönség fokozódó érdeklődése hatalmas fejlődésnek indítja a Tátra kulturáját. Rendes kocsijárat van már a Csorba-tótól kezdve a Tátra legszebb fürdőhelyein át Szepes-Bélaig. Innét indul az autómobil-társas-kocsi Szepes-Ofalura, a rendkívül érdekes dunajeczi tutajkirándulás induló állomására.

— **Hányásingerben és nyári hasmenésben szenvedő gyermekeknek** kitűnő tápszernek vált be a Kufke-gyermekliszt tej nélkül, vízben áztatva, mert az anyatej összes tápláló összetevőit tartalmazza, amiért is a gyermekek kizárólagos táplálékul szolgálhat. A benne lévő fehérnyanyagok megakadályozzák a hasmenést okozó organismusok fejlődését, a mi által elősegítik a betegség gyógyulását. 7

LEGUJABB.

Délután érkezett távirataink.

Öngyilkos urinő.

Budapest, jul. 23. (A F. e. táv.) Makk Gizella szathmári születésű urnő, egy illoki telekkönyvi mérnök neje, ma Eszéken egy kertben ismeretlen okból agyonlőtte magát. Két gyermeket hagyott árván.

Csarnok.

LIANE.

Irta: Gyp. — Fordította: Merényi József.

Első fejezet.

— Direkte ez a dolog nem is tar tozik hozzá, de ez az esemény ébresztett annak a tudatára, hogy önt szeretem.

— Hogyan?

— A kiállítás után — emlékszik rá talán? — Az ön kertjében szívtuk a szabad levegőt, cigarettáztunk és jeget ettünk hajnali két óráig.

— Igen. És?

— Ekkor ön egy quitarrt vett elő és elkezdte énekelni Santa Luciát, eleinte gunyolódva, később komolyan . . . ezt már nem tartottam együgyűnek, hanem elragadtatónak.

— Én pedig ezt az egész dolgot nevelésnek találok.

— Még most is látom önt a terrasz lépcsőjén ülni. . . .

— A holdvilágnál?

— Nem, csak a rózsaszínű ernyőjű lámpa világított. Ön oly fehér volt, és oly különösen nézett ki. . . .

— Mint egy koldus, a ki az utcán énekel?

— Nem, hanem mintegy észbontó kis cigányleány! Azelőtt soha sem hallottam az ön zengzetes, lágyteli hangját.

— Közönségesen csak akkor énekelek, ha egyedül vagyok, nem is tudom, mi jutott akkor eszembe.

— Ez este kezdtem érezni, mi történik az én buta öreg szivemben. — Hányszor akartam beszélni és hányszor akartam magamnak ismét biztosítani, hogy én egy ostoba fej vagyok, és hogy egyedül helyes csak az, ha hallgatok. — Ez okból kerültem önt, ez volt az oka, hogy csak a színházban, vagy a boulognai erdőben találkoztunk néha, ha már nem tudtam elkerülni.

— És miért nem mondta ön mindezt nekem előbb, ha már el akarta mondani?

— Nem akartam én azt ma sem el-

mondani. A dolog csak véletlen azért, mert önt egyedül találtam, és mert beszéd közben a tárgy erre fordult.

— Talán ön azt remélte, hogy hogy

— Hogy semmit sem fog vallomás segíteni, azt reméltem. Ön egy csodálatra méltó asszony.

A marquisnö türelmetlen mozdulatot tett.

— Mondjon amit akar, csak ezt ne, ez a szó előttem rettenetes!

— Pedig igaz. Ön egy bámulatra méltó asszony.

— Dehát ugyan miért? Talán mert festek? . . . Ha ön tudná, mennyire sajnálom ezt is.

— Mondhat, amit akar, ön egy. . . .

— Megsebzett asszony. Vagy legyen én miattam bármi, de nem tudom, mi okból, . . . az isten szerelmére, csak bámulatra méltónak ne nevezzen.

Majd bohósan kérő hangon fűzte hozzá.

Csak semmi bámulatra méltó — igen kérem — mert ez oly neveléses.

— Hát legyen! Az azonban bizonyos, hogy ön engem úgy, amint van, egészen elbűvölt. Imádom hangját, karcsu alakját, kis lábait, nagy, nevető szeméit, imádom nevét. . . .

(Folytatása következik).

Idegen-forgalom.

Schalkház-szálloda.

1903. július 22-én érkeztek Kassára:

Steinbach Sándor Bécs. — Sulyovszky István K.-H.-Váralja. — Kemper Miksa Bécs. — Vidder Lajos Vilmány. — Weisz Adolf Bécs. — Tarivesky Ferencz Kolozsvár. — Schwarzstein Mór Pozsony. — Weiss Mór Budapest. — Hermann Vilmos Rima-Szombat. — Dr. Hampel József Budapest. — Kovács Ignác Bécs. — Gruber D. Frigyes Budapest. — Hanser H. Brassó. — Schelly Mátyás Kápolna. — Jowancsits S. Bécs. — Berger Béla Lőcse. — Ramsey István Kaposvár. — Fraumann Sándor Vác. — Csathó Lajos őrnagy Szeged. — Szarvas Mihály K.-H.-Váralja. — Freitag Alfréd Pozsony.

Európa-szálloda.

1903. július 22-én érkeztek Kassára:

Reitzer Mór utazó Budapest. — Aszalós János Galántha. — Szöllősy Tivadar borkereskedő Sátoralja-Ujhely. — Skuteczky Lipót utazó Bécs. — Flusser Rudolf utazó Budapest. — Dr. Révész V. és családja orvos Nagy-Várad. — Bader Márkus utazó Bécs. — Haimann Vilmos utazó Budapest. — Soli Samu utazó Bécs. — Scharf Mór utazó Budapest. — Markovics D. tanár N.-Kanizsa. — Bányász Géza kereskedő Budapest. — Kasszonyi Emil utazó Bécs. — Ribik Lőrincz utazó Bécs. — Dr. Szász Gyula és családja Nagy-Szöllős. — Szántó A. utazó Budapest. — Dübner V. utazó Elberfeld. — Kovács Béla Mária-Radna. — Landau B. utazó Bécs. — Gfeller G. utazó Bécs. — Goldstein Győző utazó Budapest. — Csathó Lajos nyugalmazott honvédőrnagy Szeged.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen levelekre nem válaszolunk, kéziratokat nem adunk vissza.

F. I. Szepsi. A lapunk által 1904. évre kiadandó címár részére beküldött adatokat köszönettel vettük és azt fel fogjuk használni. Lapot indítunk, kérjük a tudósításokat szorgalmasan beküldeni.

Kiadja a »Felsőmagyarország« hirlap-kiadó vállalat.